

DIVADLO PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ
nositel vyznamenání Za zásluhy o výstavbu

milenci z kiosku

v.n
e
z
v
a
l

N
Od hlavy až k patě
mileneček k milé je láskou
přitažen
Láska je vratká však
jak spojovací linka
hlásky N

E
nevím k čemu bych tě
přirovnal
Tři linky táhlý tón tvůj
zaznívá
Telegrafistce někdo lásku
lhal?
Tři linky každá stejně
pravdivá

Z
na rozloučenou Nuž tedy
sbohem již
Desáté Músy vzpomeneš
zubatých giglat střelce
Ach každé loučení má
zuby
Ó ano však ty víš
Zubatá dráho vzhůru
po Eiffelce!

V
odraz pyramidy
v žhnoucím písku

(v)
(dlaně, které utvořily
misku)

A
nazváno buď prostou
chatrčí
Ó palmy přeneste svůj
rovník nad Vltavu
Šnek má svůj prostý dům
z nějž růžky vystrčí
a člověk neví kam by
složil hlavu

L
horizontála L vertikální
směr
Inženýr ví žeš vzácná
lyra jejich
Studenti říkají ti chybně
úhloměr
Dělníku svítíš jak
lampička na kolejích

1900

1958

V Í T Ě Z S L A V N E Z V A L M I L E N C I Z K I O S K U

Režie: Ivan Rajmont j. h.
Dramaturg: Martin Urban
Výprava: Marta Roszkopfova
Hudba: E. F. Burian
Hudební úprava: Milan Uherek
Pohybová spolupráce: Karel Bednář j. h.
Inspicent: Lída Naarová
Napovídá: Marta Veselá

Třebaže bychom mohli lehce najít ve skutečném světě všechny postavy mé komedie, v níž jsou kontaminací s uměleckými prostředky krajně zkresleny, jednou ve smyslu lyrismu, jindy ve smyslu karikatury a takřka neustále v tom i v onom vyvolávacím roztoku. Jejich neustálé přeludnosti odpovídá fabule, ve které péče o pravděpodobnost je podřízena péči o divadelní emotivnost a rozmaru křidel. Přes tyto šálivé prostředky výrazové je mysl, která kontrolovala tuto souhru emocí, nesena vášní protiidealistickou, protimechanistickou, protiromantickou a protiilusivní. S vědomou tendencí jsem se snažil dopřát půvabu těm postavám, jejichž touha směřuje k absolutnímu osvobození se, a nešetřil jsem karikaturou, kdykoliv jejich vzlet byl brzděn snahou po heroismu, jehož rub se mi zdál mnohem spíše hoden demaskování než zatajení.

(Říjen 1931 — z autorovy předmluvy k prvnímu vydání)

Hra V. Nezvala je doslova hrou — od slova hráti si, hráti si na ..., je opakem tzv. »Dramatu«, které mnohdy znamená předstírat, že...

Sugestivní, maximálně tvůrčí hravost je pro V. Nezvala typická, ať už se hlásí k jakémukoliv směru.

V. Vančura vložil do úst jedné ze svých populárních postav tuto úvahu o kouzelnících, básnících a komediantech:

Majore, nejste přesvědčen,
že vše, co vzniká,
jest z hravosti a z odvahy
těchto lidí
těkajících v poli, kteří
nerobíce ani knih ani
věci užitekových mají dosti
pokdy, aby, aby blábolili
jako bůh a řadili věci
v překvapující sled.

A dále:

Míra dálky je toulka,
míra hojnosti je hlad
a hra předchází před činy.

Tvorba V. Nezvala je neustále znovu a znovu překvapující hrou, která uvolňuje, osvobozuje, udivuje a je sama sebou udivena. Je hrou zbavující nás myšlenkového automatismu, který nivelizuje a zatemňuje krásu kolem nás. Proto je tak potřebná. Proto se znovu a znovu budeme k dílu V. Nezvala vracet.

M. U.

Hrají:

Simonides,
velkoobchodník
s kávou . . . . .

Milan Koutný

Lazar, šachista,
jeho starší syn . . .

Ivan Misař

Helena,
Lazarova žena . . .

Lenka Termerová

Benjamin,
Simonidesův
mladší syn . . . . .

Jiří Čapka

Strýc Sokrates . . .

Luděk Eliáš

Andreas,
dobrodruh . . . . .

Jan Filip

Livia, jeho žena . . .

Johana Tesařová

Na klavír hraje Alice Knižátková,
na flétnu Věra Marková

Premiéra 14. března 1975 v 19 hodin

K 75. výročí narození národního umělce
VÍTĚZSLAVA NEZVALA a k Roku
české poezie.

30. sezóna
Program Divadla Petra Bezruče v Ostravě
Umělecký ředitel Ladislav Knížátko
Program připravil dramaturg Martin Urban, výtvarná spolupráce Marta Roszkopfová, výtiskly Moravské tiskař-
ské závody n. p. Olomouc, provoz 22, Hollarova 14, Ostrava 1. Cena 1,80 Kčs

0001